

Arrest

nr. 71 260 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, van Kosovaarse nationaliteit, verklaart op 4 april 2010 België te zijn binnengekomen en dient op 6 april 2010 een asielaanvraag in.

Op 22 juli 2010 neemt de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen de beslissing van uitsluiting van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing tekent verzoeker beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad)

die bij arrest nr. 51.937 van 29 november 2010 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker weigert.

Op 12 november 2010 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). De aanvraag gaat vergezeld van een medisch attest dat is opgesteld door Dr. H.G.

Op 6 december 2010 neemt de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk wordt verklaard. Op 28 februari 2011 neemt de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ook met betrekking tot zijn echtgenote en kinderen ontvankelijk wordt verklaard.

Op 23 juni 2011 deelt de Orde der Geneesheren in antwoord op een vraag aan de Dienst Vreemdelingenzaken mee dat Dr. H.G. op 28 februari 2007 werd weggelaten van de lijst van de Orde der Geneesheren, omdat hij de vereiste voorwaarden voor de uitoefening van de geneeskunde niet meer vervult.

Op 7 juli 2011 geeft de ambtenaar-geneesheer haar advies.

Op 7 juli 2011 beslist de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk, doch ongegrond is. Op dezelfde datum wordt verzoeker het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dat is de bestreden beslissing, die aan de verzoeker ter kennis werd gebracht op 19 juli 2011, en waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 12.11.2010 werd ingediend door:

*B., Q. (R.R.: (...))
geboren te (...) op (...)
Zijn echtgenote: mevr. S. B.
Zijn zoon: D. B.
Zijn dochten Y. B.
Zijn dochter H. B.
adres: (...)
nationaliteit: Kosovo*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 28.02.2011, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

De aangehaalde medische problematiek wordt niet aanvaard als grond tot het bekomen van een verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

Uit het medisch verslag opgesteld door de arts-adviseur op 07.07.2011 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat het getuigschrift van 22.10.2010 dat de aanvraag 9ter vervoegt niet als medisch getuigschrift beschouwd kan worden. Het risico in de zin van artikel 9ter §1 kan bijgevolg niet bevestigd worden.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of

2) de fysieke integriteit, of blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Bijgevolg dienen betrokkenen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, (bevestigd op 07.07.2011), en dienen zij dringend het grondgebied van de Schengen-Lidstaten te verlaten.

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9ter, §3 van de vreemdelingenwet en van het vertrouwensbeginsel. Ter adstruering van het middel zet hij het volgende uiteen:

“De aanvraag van verzoeker werd ongegrond verklaard om reden dat het bijgevoegde medische attest niet als medisch getuigschrift in de zin van art. 9ter kan beschouwd worden.

Los van de vraag nopens de geldigheid van het medisch attest, merkt verzoeker op dat de argumentatie van de bestreden beslissing manifest in strijd is met art. 9ter. § 3 Vreemdelingenwet.

De geëigende sanctie wanneer het vereiste medisch getuigschrift niet wordt bijgevoegd is de onontvankelijkheid van de aanvraag. (art. 9ter § 3 Vreemdelingenwet).

In casu werd de aanvraag ontvankelijk verklaard op 6 december 2010 zodat tegenpartij erkend heeft dat het medisch attest wel voldeed aan de voorwaarden van art. 9ter § 3 Vreemdelingenwet.

Indien de Staatssecretaris van oordeel zou zijn dat het medisch getuigschrift niet beantwoordde aan de voorwaarden, diende zij de aanvraag onontvankelijk te verklaren (desgevallend na intrekking van de eerdere onontvankelijkheidsbeslissing).

Door de eerdere ontvankelijkheidsbeslissing dd. 06.12.10 werd de geldigheid van het medisch getuigschrift erkend zodat op de geldigheid hiervan niet meer kan worden teruggekomen. Door de vermeende ongeldigheid van het medisch getuigschrift thans te willen sanctioneren met de ongegrondheid van de aanvraag handelt de Staatssecretaris derhalve zowel in strijd met de inhoud van art. 9ter § 3 Vreemdelingenwet als met het vertrouwensbeginsel (c.q. het materiële rechtszekerheidsbeginsel):

Art. 9ter § 3 Vreemdelingenwet voorziet uitdrukkelijk in de sanctie van de onontvankelijkheid, zodat voor de sanctionering (van de vermeende afwezigheid van het medisch getuigschrift) met de ongegrondheid geen wettelijke basis bestaat; de raadsman van verzoeker wijst erop dat in andere dossiers de afwezigheid van het medisch getuigschrift (ingevolge schorsing van dr. Glorieuw) wél gesanctioneerd wordt met de onontvankelijkheid.

In casu tracht de Staatssecretaris de gevolgen van zijn eerdere ontvankelijkheidsbeslissing dd. 06.12.10 in de kiem te smoren door een ongegrondheidsbeslissing; door de ontvankelijkheidsbeslissing heeft de Staatssecretaris echter de wettige verwachting en veronderstelling in hoofde van verzoeker gecreëerd dat een volledig dossier werd ingediend met het juiste medische getuigschrift, dat voldoet aan de voorwaarden van art. 9ter § 3 Vreemdelingenwet.

Door vervolgens zonder beoordeling van de inhoud van het medisch getuigschrift, en louter op basis van de stelling dat “het getuigschrift niet als getuigschrift kan worden beschouwd” de aanvraag af te wijzen als ongegrond, en dus —minstens impliciet- eenzijdig terug te komen op haar eerdere ontvankelijkheidsbeslissing handelt de Staatssecretaris manifest in strijd met het bij verzoeker gecreëerde vertrouwen; verzoeker werd aldus meer dan 6 maanden in de waan gelaten dat een juist medisch getuigschrift voorlag, en werd aldus ook de mogelijkheid ontzegd om gedurende deze periode te “regulariseren” met een ander medisch getuigschrift.”

2.1.2. De verwerende partij antwoordt in haar nota met opmerkingen het volgende:

“Aangezien verzoeker als eerste middel opwerpt:

‘Schending van art. 9ter §3 Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980 iuncto, het vertrouwensbeginsel.’ Verzoeker stelt dat de aanvraag ongegrond werd verklaard om reden dat het medische getuigschrift niet als een medisch getuigschrift in de zin van art. 9ter van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd.

Hij stelt dat de geëigende sanctie de onontvankelijkheid van de aanvraag is. Aangezien de aanvraag op 28.02.2011 ontvankelijk werd verklaard, voldoet het medisch getuigschrift aan de voorwaarden van art. 9ter van de Vreemdelingenwet. Aldus verzoeker zou de gemachtigde zijn eerdere ontvankelijkheidsbeslissing in de kiem smoren door een ongegrondheidsbeslissing te nemen i.p.v. een ontvankelijkheidsbeslissing.

De verwerende partij benadrukt dat verzoekers beschouwingen niet kunnen worden aangenomen.

Op 12.11.2010 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van art. 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 28.02.2010 ontvankelijk verklaard.

Op 7.07.2011 werd door de ambtenaar-geneesheer vastgesteld dat het enige medische attest van verzoeker werd opgesteld door Dr. H.G. die op 28.02.2007 levenslang werd geschorst door de Orde der Geneesheren, en het risico in de zin van art. 9ter §1 van de Vreemdelingenwet niet bevestigd kan worden. De ambtenaar-geneesheer oordeelt dat geen medisch bezwaar kan worden bevestigd tegen een terugkeer naar het land van herkomst of terugwijzing.

Op basis van deze vaststelling mocht de gemachtigde oordelen dat het risico in de zin van art. 9ter §1 van de Vreemdelingenwet niet kan worden bevestigd, waardoor in toepassing van art. 9ter van de Vreemdelingenwet de aanvraag ongegrond dient te worden verklaard.

[...]

Aangezien verzoeker geen ander medisch getuigschrift naar voren brachten, mocht de ambtenaar-geneesheer terecht oordelen dat er geen medisch bezwaar kan worden bevestigd tegen een terugkeer naar het land van herkomst of terugwijzing en om die reden de gemachtigde de aanvraag ongegrond mocht verklaren.

De verwerende partij laat nog gelden dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid bij het nemen van de ontvankelijkheidsbeslissing op 28.02.2011 er vanuit mocht gaan en erop mocht vertrouwen dat de opsteller van het 'medische getuigschrift' de vereiste hoedanigheid heeft dewelke deze voorhoudt te hebben, en niet kon vermoeden dat dhr. H.G. sinds 28.02.2007 levenslang geschorst is voor de uitoefening van de geneeskunde.

Er wordt geen schending van het vertrouwensbeginsel in hoofde van de gemachtigde aangetoond. Verzoeker kan bezwaarlijk de gemachtigde verwijten bij de beoordeling van de ontvankelijkheid geen rekening te hebben houden met de mogelijkheid dat de opsteller geen arts zou zijn.

Het is daarentegen verzoeker zelf die onzorgvuldig is geweest door een medisch attest d.d. 22.10.2010 voor te leggen dat werd opgesteld door een vermeende geneesheer, die reeds sinds 28.02.2007 is geschorst en geen aanvullende medische getuigschriften voor te leggen.

Verzoeker toont geen schending aan van art. 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers beschouwingen kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing.

Het eerste middel kan niet worden aangenomen."

2.1.3.1 Verzoeker voert de schending aan van artikel 9ter, § 3 van de vreemdelingenwet en van het vertrouwensbeginsel, in essentie omdat de geëigende sanctie wanneer het vereiste medische getuigschrift niet werd bijgevoegd, de onontvankelijkheid van de aanvraag is. De verwerende partij heeft, aldus verzoeker, in strijd met artikel 9ter, §3 van de vreemdelingenwet gehandeld door de ongeldigheid van het medisch getuigschrift te sanctioneren met de ongegrondheid van de aanvraag, waarvoor geen wettelijke basis bestaat en heeft voorts verzoeker in de waan gelaten dat hij een geschikt getuigschrift had voorgelegd.

2.1.3.2. Vooreerst valt niet in te zien welk belang verzoeker heeft bij de kritiek dat de bestreden beslissing onontvankelijk in plaats van ongegrond diende te worden verklaard.

2.1.3.3. Op 12 november 2010 diende verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet Deze aanvraag werd op 6 december 2010 ontvankelijk verklaard.

De gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid mocht bij het nemen van de ontvankelijkheidsbeslissing op 6 december 2010 er vanuit gaan dat de opsteller van het 'medische getuigschrift' de vereiste hoedanigheid heeft dewelke deze voorhoudt te hebben en kon niet vermoeden dat dhr. H. G. sinds 28 februari 2007 levenslang geschorst is voor de uitoefening van de geneeskunde. Verzoeker kan bezwaarlijk de gemachtigde verwijten bij de beoordeling van de ontvankelijkheid geen rekening te hebben houden met de mogelijkheid dat de opsteller geen arts zou zijn. In de gegeven omstandigheden kan hij niet worden gevolgd waar hij stelt dat door de eerdere ontvankelijkheidsbeslissing de geldigheid van het medisch attest werd erkend zodat daar niet op kan worden teruggekomen. Er is de Raad immers geen regel bekend die een bestuur zou verplichten

rekening te houden met de inhoud van een medisch getuigschrift dat niet werd opgesteld door een persoon die niet is opgenomen op de lijst van de Orde van Geneesheren.

Voorts, waar verzoeker meent dat de verwerende partij de beslissing waarbij zijn aanvraag ontvankelijk werd verklaard had dienen in te trekken, nadat hij vaststelde dat het voorgelegde medische getuigschrift werd opgesteld door een persoon die niet was opgenomen op de lijst van de Orde van Geneesheren, stelt de Raad vast dat hij niet aantoonde op welke juridische basis de verwerende partij zou kunnen overgaan tot een intrekking van de beslissing waarbij de machtigingsaanvraag ontvankelijk werd verklaard.

Verzoeker kan evenmin worden bijgetreden waar hij stelt dat het vertrouwensbeginsel werd geschonden, nu verzoeker meer dan 6 maanden in de waan werd gelaten dat een juist medisch getuigschrift voorlag en hem de mogelijkheid werd ontzegd om zijn zaak te regulariseren met een ander medisch getuigschrift. Verzoeker gaat er immers aan voorbij dat hij zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die hij ter ondersteuning van zijn aanvraag wenst voor te leggen, zodat het de verwerende partij bezwaarlijk ten kwade kan worden geduid pas later, na inzage van het advies van de arts-adviseur te hebben geoordeeld dat het risico in de zin van artikel 9, §1 van de vreemdelingenwet niet kan worden bevestigd nu het getuigschrift niet kan worden beschouwd als een medisch getuigschrift. Het gegeven dat de verwerende partij het door verzoeker aangebrachte attest van dokter H. G., in het kader van het ontvankelijkheidsonderzoek van de machtigingsaanvraag, aanvaardde als een standaard medisch getuigschrift, toont enkel aan dat zij misleid werd. Het verhindert echter niet dat de verwerende partij alsnog bij de beoordeling ten gronde van de aanvraag weigert de inhoud van dit attest te betrekken bij de beslissing. Het is derhalve noch kennelijk onredelijk, noch in strijd met enige bepaling dat de gemachtigde in de bestreden beslissing steunt op het oordeel van de arts-adviseur die bij de beoordeling van de medische problematiek van verzoeker heeft beslist geen rekening te houden met een attest dat uitgaat van een levenslang geschorste arts. Aangezien verzoeker geen ander medisch getuigschrift naar voren bracht, mocht de arts-adviseur overigens terecht oordelen dat er geen medisch bezwaar kan worden bevestigd tegen een terugkeer naar het land van herkomst of terugwijzing en om die reden mocht de gemachtigde de aanvraag ongegrond verklaren.

2.1.3.4. Verzoeker toont geen schending aan van artikel 9ter, § 3 van de vreemdelingenwet noch van het vertrouwensbeginsel.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Het middel is als volgt uiteengezet :

“Met de ontvankelijkheidsbeslissing dd. 06.12.10 werd de geldigheid van het bijgebrachte medische attest erkend door de Staatssecretaris. De Staatssecretaris kon derhalve de aanvraag van verzoeker niet inhoudelijk motiveren door de enkele verwijzing naar de vermeende ongeldigheid/ afwezigheid van het juiste medisch getuigschrift. De geldigheid ervan werd impliciet erkend zodat een adequate motivering van de aanvraag van verzoeker een inhoudelijke beoordeling van het medisch getuigschrift veronderstelt; aangezien deze inhoudelijke beoordeling door de Staatssecretaris ontbreekt, is de beslissing gebrekkig gemotiveerd.”

2.2.2. Verweerder antwoordt in haar nota met opmerkingen het volgende:

“In zijn tweede middel poneert verzoeker een schending van de materiële motiveringsverplichting ex. art. 3 Wet 29 juli 1991.

De verwerende partij is de mening toegedaan dat de Staatssecretaris de geldigheid van het bijgebrachte medische attest heeft erkend door het nemen van een ontvankelijkheidsbeslissing en de beslissing niet mocht verwijzen naar de afwezigheid / ongeldigheid van het medische getuigschrift.

De verwerende partij verwijst naar zijn repliek op verzoekers eerste middel en herhaalt dat de ambtenaar-geneesheer terecht heeft geoordeeld dat er geen medisch bezwaar kan worden bevestigd tegen een terugkeer naar het land van herkomst of terugwijzing en om die reden de gemachtigde de aanvraag ongegrond mocht verklaren.

Verzoeker kan niet ernstig voorhouden als zou een medisch bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland kunnen worden gesteund op een ‘medisch getuigschrift’ opgesteld door iemand die niet de geneeskunde uitoefent.

Er dient dan ook te worden besloten dat de bestreden beslissing ten genoegen van recht met draagkrachtige motieven, die de bestreden beslissing inhoudelijk ondersteunen, is omkleed.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

Gelet op het voorgaande is de verwerende partij dan ook de mening toegedaan dat verzoekers tweede middel niet kan worden aangenomen.”

2.2.3.1. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zich bij beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

2.2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat het bij de aanvraag gevoegde attest werd opgesteld door H.G. die levenslang werd geschorst. Terzake kan dan ook worden volstaan met de verwijzing naar de beoordeling van het eerste middel, waaruit blijkt dat het noch kennelijk onredelijk is, noch in strijd met enige bepaling dat de gemachtigde in de bestreden beslissing steunt op het oordeel van de arts-adviseur die bij de beoordeling van de medische problematiek van verzoeker heeft beslist geen rekening te houden met een attest dat uitgaat van een levenslang geschorste arts en concludeert dat het risico in de zin van artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet niet bevestigd kan worden.

2.2.3.3. De bestreden beslissing steunt op afdoende, ter zake dienende, deugdelijke en pertinente motieven. De schending van de materiële motiveringplicht kan niet worden aangenomen. Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS